

Nr 161

Av herr **Wahrendorff**, om viss ändring i villkoren för lånegaranti och statsbidrag för täckdikning.

Lånegaranti och statsbidrag för täckdikning beviljas för närvarande under bl. a. den förutsättningen, att brukningsenheten inte innehåller mer än 20 hektar åker och till åker omräknad ängs- och betesmark. (Kungl. Maj:ts kungörelse 159/1956, 10 § ff).

Av landets totala åkerareal är en avsevärd del ännu inte dränerad på ett tillfredsställande sätt. En effektiv dikning är dock av mycket väsentlig betydelse för en rationell jordbruksdrift. En väl täckdikad jord möjliggör bättre brukning och växtlighet, öppna diken kommer bort, och större redskap kan användas med kortare brukningstid som resultat. En bristfällig dikning kan ofta göra det lönlöst med en annars motiverad gödselgiva. Under år med stor nederbörd (1957 t. ex.) gör sig svårigheterna att tillvarata skörden särskilt starkt kännbara på dåligt dränerade jordar osv. Att i görligaste mån stödja och stimulera täckdikningen är ett värdefullt bidrag till jordbrukets inre rationalisering och därmed ett samhällsekonomiskt intresse. Det är utan tvivel en förnuftig investering från statsmakternas sida.

Främsta anledningen till att inte större areal täckdikats än som hittills skett synes vara den ekonomiska svårigheten att finansiera ett dikningsföretag. Arbets- och materialkostnaderna uppgår till sådana belopp att det är naturligt om särskilt den yngre jordbrukaren med kanske höga skulder inte anser sig kunna ta den ekonomiska bördan. En täckdikning är också en investering på relativt lång sikt. Skördeökningen ger inte den totala merinkomst under några få år, som skulle verka lockande för t. ex. en äldre jordbrukare utan söner i yrket. Köpeskillingarna vid försäljning av jordbruk med täckdikad åker ger inte heller täckning för utgifter i samband med dikningen.

En möjlighet att från det allmännas sida underlätta för många enskilda jordbrukare att i ökad omfattning täckdika sin åkerjord synes vara en relativt enkel justering av bestämmelserna om lånegaranti och statsbidrag. Det framstår enligt min mening som väl motiverat att bevilja lånegaranti och statsbidrag även till jordbrukare med 20—30 hektar åker. Härigenom skulle också benägenheten att komplettera mindre bärkraftiga jordbruk stimuleras. Med nuvarande gränsdragning vid 20 hektar före-

kommer det faktiskt att jordbrukare för att inte gå miste om sina förmåner i fråga om täckdikning avstår från att utöka sin jord.

Med hänvisning till det anförda hemställles,

att riksdagen må hos Kungl. Maj:t anhålla om en utredning i syfte att bereda möjligheter till lånegaranti och statsbidrag för täckdikning av brukningsenheter, som inte innehåller mer än 30 hektar åker, samt till åker omräknad ängs- och betesmark.

Stockholm den 24 januari 1958

Harry Wahrendorff